

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiriste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. marca.

Država „strahu božjega in pobožne nрави“ poka v svojih skladih. Velikanska zgradba, zlepljena „s krvjo in železom“ se v dveh desetletjih še ni toliko utrdila, da bi bila varna pred viharji. Na zunaj je položaj tako opasen, da je po besedah Bismarckovih ost britkega meča z desne in leve naperjena premo v Berlin in da nihče domnevati ne more, kaj in kako bode v odločilnem trenutku, ko se bode z železnimi kockami igralo za usodo in obstanek te ali one države.

A tudi na znotraj nam nemška država kaže tožno lice. Koliko časa je še temu, ko so v Berlinu uprizorili strastno vojno proti ruskemu rublju! In kaka prememba od takrat! Ruski rubelj si je korenito opomogel, danes stoji višji nego kdaj, nasproti pa Berolinski finančni krogi boleajo. Nad mesec dnij je že Berolinska borza skrajno potlačena, razni papirji, osobito pa „montanski“, izgubili so toliko na svoji vrednosti, da položaj ob Sprevi ni veliko boljši, nego je bil usodepolni polom l. 1873. na Dunaji. Poloma sicer ne bode, razmere se bodo morda polagoma zboljšale, borza pomirila, ipak pa bode ostalo prepričanje, da mora biti kaj nezdravega v notranjem organizmu, da je dosedanja narodno-gospodarska politika zašla na napačno pot in državni voz do pest običal v blatu.

Tudi pri baš dovršenih volitvah se je isto pokazalo. „Der innere Düppel“ je postal tako močan, da bi bilo popolnoma zaman, tajiti ga. Pri volitvah propale so kartelske stranke, ki so doslej čez grm in strm hodile z vlado, zmagal pa je sijajno „antikartell“. Volitve so torej prebivalstva javni protest proti militarizmu in proti dosednji politiki sploh, s svojim glasovanjem povedal je narod, kakor poudarjajo „Dresdener Nachrichten“, da se tako dalje vladati ne more in ne sme.

Pogledamo li volitve nekoliko bližje, zlasti pa razmerje glasov in številke, ki kakor znano, najglasneje govore, kaže se nam poraz dosedanje vlade in kneza Bismarcka v vsej svoji velikosti. Masa naroda je protivna in vlada ima z vsem svojim aparatom le malo nad tretjino za seboj. Pri poslednjih volitvah bilo je namreč oddanih 7 milijonov 31.360 glasov, od teh jih je v vladnem zmislu glasovalo le 2.546.594, proti vladi pa 4.484.766. Razmerje glasov protivladnih strank bilo je naslednje:

Katoliški centrum 1.420.438, naprednjaki 1 milijon, 147.863, socijalisti 1.341.587, demokrati 131 tisoč 438, Poljaki 245.852, Alzačani 100.479, divjaki 97.109.

Primerjamo li te številke z onimi ob volitvah 1887. l., nam je kmalu jasno, da je centrum izgubil nad 200.000 glasov, sicer pa število poslancev vendar vzdržal, čudovito pa so napredovali naprednjaki in socijalisti. Poslednjih uspehi so uprav fenomenalni. Navzlic krutim izimnim zakonom, navzlic vsemu pritisku, širijo se njih ideje neprestano v vedno višje in odličnejše kroge. Socijalisti so pri volitvah 1867. l. v Berlinu imeli samo 67 glasov, 1871. l. 2058, leta 1874 pa 11.279 glasov. Od tedaj množilo se je število njihovih pristašev progresivno in l. 1887 imeli so že 93.335, letos pa 127.162 glasov. Pridobili so torej v treh letih v Berlinu samem nad 33.000 glasov.

In jednako je po drugod. Vsa tri hanzeatska mesta zastopajo danes socijalisti in narodno-liberalen list britko toži: „Die Vertreter des Seewerthandels sind Herr Bebel, ferner ein Buchdrucker, ein Schiffskoch und zwei untergeordnete social-demokratische Journalisten“. Saj je pa tudi zares hudo. Stranka, o kateri so že mislili, da je z izimnimi zakoni uničena, stopa toli okrepljena na volišča, da je število svojih poslancev več nego potrojila, da bode sedaj mogla staviti samostalne predloge in tako uplivati na parlamentarno delovanje in, ko bi tudi ne imela nobene zaslombe pri družih strankah — česar pa misliti ni — delati sitnosti in zadrege.

Najhujše prizadet je pri tem knez Bismarck sam. On, ki je proti socijalistom pričel pravo divjo hajko, čutil je menda že pred volitvami, da bode izid neugoden. Zato je že poprej po svojih reptilijah dal širiti vest, da ni nemogoče, da odstopi, da se že pripravlja na odhod.

No, ta vest se doslej ni obistinila, dasi bi po našem mnenju bilo popolnoma naravno in umestno, ko bi Bismarck državno krmilo prepustil drugim, mlajšim možem. Pri 75 letih, in toliko jih Bismarck že nosi, duh ni več in dovolj elastičen, da bi še uspešno opravljal velevažni in veleležavni ta posel. Kakor je pokojni Gorčakov na zadnje dni tako oslabil, da je z velikimi in mnogimi neuspehi zaključil svoje delovanje, jednako se godi tudi železnemu kancelarju.

V vnanji politiki ne more naprej ne nazaj in s srdom mora gledati, kako v Peterburgu določajo zračni pritisk na političnem barometru. V notranji politiki pa je njegova roka bila še neuspešnejša. „Meppenski biser“, kakor navadno malega Windthorsta imenujejo, vrača se z vsemi svojimi pristaši v centrum, mala eksclenca ima nad četrtino zbornice pod svojo zastavo. Richter, večni antagonist Bismarckov pripelje 70 svojih pristašev v zbornico, socijalisti pa so se pomnožili na 35. Te tri stranke, vse skrajno nasprotne železnemu kancelarju, imajo same že absolutno večino, ako bi se jim tudi ne pridružili Poljaki, Alzačani, Danci in drugi, ki so pa vsi bili voljeni po opozicijskem programu.

Po vsem tem je naravno, da Bismarcka nič ne mika, priti v sedanji državni zbor, to tem menj, ker nikdar ni prikrival svoje mržnje proti parlamentarizmu in ga poslednji čas tudi v bivšem državnem zboru, v katerem je večino imel, nikoli ni bilo. A ni samo ta nagib, marveč v Berlinu bila je še te dni prav akutna kriza. Mej Viljemom II. in Bismarckom nastala so razna nasprotstva, zlasti v socijalističnem vprašanji. Mladi cesar marsikaj stori na svojo roko, ne da bi Bismarcka vprašal. Ni ga vprašanja, katerega se bi ne lotil in ugled Bismarcka vedno bolj temni, ker mu je območje vedno bolj omejeno.

Toliko je nesprotstvo mej vladarjem in njegovim kancelarjem, razvidno je iz malega dogodka prav jasno. Cesar Viljem II. izdal je baš pred volitvami znana manifesta na delavce. Na teh manifestih že ni bilo Bismarckovega podpisa, a kar je še markantnejše „Norddeutsche Allgemeine“, ki je zasobno glasilo Bismarckovo, njegov „Leibjournal“ teh manifestov niti z besedico omenila ni. Stvar razvijala se je dalje, kriza se ni dala več prikrivati in razni listi so že razpravljali kot jedino sredstvo: Ali politiko premeniti, ali pa odstopiti.

V dvanajsti uri se je menda, ako smemo naj-novejšim vestem verjeti, kriza za sedaj poravnala, da se svetu ne kaže slika domačega prepira. A iskra razpora tli pod pepelom dalje. Bismarck se srdi, ker se čuti žaljenega, ker se državno krmilo odzema njegovim rokam in ker vidi, kako točno se izpolnjujejo njegove lastne besede: da bode cesar Viljem II. sam svoj kancelar.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvlevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)
(Dalje.)

Pugačov je vedel, da se vojske bližajo, pa se je malo za to zmenil. Zanašal se je na izdajo prostakov in na malomarnost načelnikov. „Nam bodo sami v roke padli,“ je odgovoril svojim soudeležnikom, ko so ga neumorno klicali bližajočim se od delkom naproti. V slučaju izgubljene bitke nameraval je bežati in pustiti svojo druhal osodi na voljo. Zato je držal pri boljši krmi trideset konj, katere je izbral na dirki. Baškirci, katerim se je nameravanje njegovo sumno zdelo, so godrnjali. „Ti si nas do punta napeljal, so govorili: in nas hočeš zapustiti, tam nas pa bodo pomirjali, kakor so pomirjali očete naše.“ (Smrtne kazni leta 1740. so jim bile v živem spominu.) Jaicki kazaki so mislili v slučaju, ako bi jim spodletelo, izročiti Pugačova gospodski v roke in s tem zaslužiti si pomiloščenje. Pazili so nanj, kakor na poroka. Bibikov je raz-

umel njih in Pugačova, ko je pisal pl. Vizinu sledeče pomenljive vrste: „Pugačov ni družega, nego možicelj, s katerim so se igrali roparji, jaicki kazaki: ni Pugačov važen, važna je občna nevolja.“

Pugačov se je izpod Orenburga podal k Jaickemu gorodku. Njegov prihod je oživil delavnost puntarjev. Dne 20. januarja je bil sam predvodja spomenitega naskoka. Po noči razrušili so del nasipa pod baterijo, postavljeno pri Starici (prejšnji strugi Jaika). Puntarji so v dimu in prahu s krikom planili k trdnjavi, vzeli rov, nastavili lestvice, silili priti na nasip, pa so bili nazaj pometani in odvrnjeni. Vsi prebivalci, celo ženske in otroci, so jim pomagali. Pugačov stal je v rovu s kopjem v roki, skušal s početka z laskanjem vzbuditi gorečnost naskakalcev, nazadnje je sam klal bežeče. Naskok je trajal devet ur zaporedoma pri neprestanem streljanju z obeh strani. Nazadnje je podporočnik Tolstovalov s petdesetimi prostovoljci iz trdnjave udaril, očistil rov in pregnal puntarje, ubivši do štiri sto mož in zgubil sam ne več kakor petnajst, Pugačov je škripal z zobmi. Zaklel se je obesiti ne samo Simonova in Krilova, ampak tudi

vso rodbino poslednjega, bivajoča ta čas v Orenburgu. Na ta način je bil smrti namenjen tudi štiriletni deček, pozneji slavni Krilov.

Pugačov je v Jaickem gorodku zagledal mlado kazačko Ustinjo Kuznecovo in se vanjo zaljubil. Začel jo je snubiti. Oče in mati sta se začudila in mu odgovorila: „Bog ne daj, gosudar! hči naša ni kneza hči, ne kraljeva, kako je biti s teboj? Pa kako se moreš ženiti, ko je matuška gosudarinja še zdrava?“ Pugačov se je vendar v začetku februarja oženil z Ustinjo, jo je imenoval carico, jej odkazal dvorno damo in gospodično izmej jaickih kazaček in hotel, da bi se pri službi božji spominjali za gosudarjem Petrom Feodorovičem soproge njegove gosudarjinje Ustinje Petrovne. Popi njegovi niso soglašali, rekoč, da neso dobili o tem rešenja od sinoda. Njih odgovor je razsrdil Pugačova, ta pa ni ostal pri svojem zahtevanju. Žena ostala je v Jaickem gorodku in on je jahal k njej vsak teden. Njegova navzočnost se je vselej slavila z novimi poskušnjami na trdnjavo. Obsedanci od svoje strani, niso zgubili poguma. Njih streljanje ni utihnilo, izhodi niso bili nič bolj redki.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. marca.

V budgetnem odseku **državnega zbora** so češki zastopniki se potegnili, da se razširijo prostori za veliko tehnično šolo v Pragi in da se na tem zavodu razširi kulturnotehnični pouk. Vladna zastopnika sta obetala, da se bode na njih želje oziralo. Dr. Plener je priporočal, da se povišajo plače profesorjem tehniških učilišč, dr. Rus pa, da se spremene pravilniki za diplomne izpite tehnikov, da bodo diplomovani tehniki imeli večje pravice. Tudi na te želje se bode vlada ozirala. Baron Gauč je tudi obetal, da se bode gledalo, da se razširi elektrotehniški pouk na tehniških šolah. Pri poglavji „Srednje šole“ je poročevalec konstatoval, da se je poslednjih pet let število učencev na gimnazijah za 1301, pomanjšalo, število učencev na realkah pa za 1393 povečalo. Glede nekaterih srednjih šol na Češkem je minister obetal, da se bode oziral na želje poslancev. Kar se pa tiče gimnazije v Kranju, je pa omenjal, da se z novim letom osnuje nova nižja gimnazija v Ljubljani. Tudi je obetal pomožnosti stanje suplentov zboljšati. Sedaj je namreč še več suplentov, ki so izpite napravili z odliko in poučujejo že po dvanajst let, pa vendar še ne dobe nobenega učiteljskega mesta.

Pri generalnej debati o disciplinarnem redu za sodne uradnike saboru **hrvatskem** je poročevalec Spevec razvijal kaj čudne nazore, kateri se pa vendar neso porodili v glavi njegovi. Pred nekaterimi leti je nemški kancelar v državnem zboru se bil izustil, da morajo uradniki pri volitvah in sploh povsod podpirati vladno politiko. Spevec je menda kje čital te Bismarckove besede in iz njih sklepal, da sodni uradnik tudi izven svoje službe ne sme delati opozicije vladi in je hotel nekako za neznačajne naslikati opozicijske uradnike, ki v uradu podpirajo vladno politiko, zunaj urada jej pa nasprotujejo. Seveda gospod poročevalec ni pomislil, da taki tudi neso baš značajni, ki svoje mnenje menjajo, ko v višjih krogih potegne drugačna sapa. Kak veterinjak bi moral uradnik biti, recimo na Francoskem, kjer se vlade tako često menjajo, ko bi tudi on vselej menjal svoje politično prepričanje. Spevec je seveda nazadnje priporočal, da se uvede kaj oster disciplinarni red. Opozicijski govorniki so ga kaj dobro zavračali. — Poslanec Brlić je pa vlado interpeloval, kako je to, da se na kolodvoru v Oseku le madjarski uraduje in da nobeden uradnik ne zna hrvatski.

Vnanje države.

Ministerstvo **srbsko** se bode v kratkem precej prenovilo. Šest ministrov bode novih, ker so sedanjim imenovani za državne svetnike. Ker je radikalna stranka hotela, da se iz njene srede vzame 10 državnih svetnikov, so morali poseči po ministrih, ker drugi člani radikalne stranke nemajo za državno svetništvo potrebnih lastnosti. Po ustavi se namreč zahteva, da je dotičnik že deset let v državni službi. Tacih mož pa radikalci nemajo, ker jih prejšnje vlade neso morale jemati v državne službe.

Preiskava proti **bolgarskemu** majorju Panici je končana in je preiskovalni sodec izročil že vse akte državnemu pravdniku. Glavna obravnava se bode pa baje začela še le konci tega meseca.

Kot zastopnik **Nemčije** udeleži se konference v Berlinu tudi knezoškof Kopp, kateri je jako priljubljen v Berolinskih državnih krogih. V Berlinu pošlje baje tudi Španija svoje zastopnike. Boulangistična „La Presse“ zatrjuje, da je poslanec Laur dobil celo kopo adres in častik, ker je v zbornici **francoske** ugovarjal temu, da se Francija udeleži konference v Berlinu. Omenjeni list tudi ve povedati, da je Rusija že nameravala

odpoklicati svojega veleposlanika v Parizu, ko je zvedela, da Francija pošlje odposlanca v Berlin. Seveda je poslednja vest izmišljena

Dopisi.

S Krškega 10. marca 1890. [Izv. dop.]

Od nas odhajaš,
V sreči ostajaš!

Res, mnogo let imeli smo priliko spoznavati delovanje društev narodnih, bilo si to že bralno ali pedagogičsko, kakor tudi pevskega zbora, ki je dolgo časa slovel po deželi kot jeden najboljših v mesteci našem. Povsod našli smo neumorno delavnega člana, gosp. Jarneja Ravnikarja, ki se je z včerajšnjim dnevom preselil na novo svoje mesto v Litijo. Bival je mej nami devet let in pol ter bil vedno izvrstna moč omenjenim društvom. Njemu kot bivšemu tajniku se imamo zahvaliti, da „Krško bralno društvo“ še sploh obstoji. Dobro nam je še tudi v spominu, da so to društvo ustanovili nasprotniki naši na podlagi čisto nemškega programa. Leta 1879 nastopijo za nas Slovence nekoliko ugodnejši časi. Takratni vsemogočni glavar Schönwetter jame tudi po vetru plašč obračati, nadejaje se službe šolskega referenta. Seveda svojega čisto tevtonskega mišljenja nikdar prikrival ni, kar je celo slehernemu poudarjal še posebej. Najhujši trn v peti bilo mu je pa 1880. l. bralno društvo, ker to leto dobe v odboru večino narodnjaki. Prvotno so ti društvu škodovali mnogo, ker so mesečnino znižali za 50 kr. Nasledek temu je bil, da se ni moglo vzdržati, tako da so že nekateri hoteli društvo razbiti. Temu postopanju se korenjaško postavi v bran takrat na novo izvoljeni tajnik, sedaj odhajajoči gosp. Jarnej Ravnikar — in res posrečilo se mu je to zaprečiti. Kako izvrstno je društvo ta čas napredovalo in na novo se razcvetalo, znamo vsi prav dobro.

Kmalu na to pridejo za bralno društvo boljši časi. S prihodom g. dr. Mencingerja iz Kranja dobili smo tudi prav dobrega tenorista gospoda Frana Vidmarja. Takratni sodec, g. Vencajz, se poprime z vso ustrajnostjo petja — in ustanovilo se je pevsko društvo, ki je pod njegovim vodstvom vrlo napredovalo. Ves čas bil je g. Jarnej jedna boljših moči temu zboru. Smemo reči, da je on kot pevec pri nas si stekel nepozabnih zaslug v vsakem oziru. Vse hvale je pa vredno, da se je g. Jarnej za časa bivanja svojega v Krškem vedno potezal za izboljšanje gmotnega stanja učiteljskega stanu, dobro vedoč, da le potem je moč pouzdiginiti ali vsaj v jednako vrsto postaviti se mu mej druge omikane stanove. Zato je on že 1881. l. javno po slovenskih časopisih zagovarjati jel pravice učiteljstva kranjkega ter ob jednom razkrivati svetu slabe plače učiteljstva.

Prvi „Poziv“ do učiteljstva poslal je v „Učiteljskega Tovariša“, v kateri je učitelje četverorazrednic nagovarjal prošnjem izdelati in odpisati do preslavnega deželnega zbora za primerno stanarino. Pri tej priliki naj omenimo, da tedajni urednik, gosp. Praprotnik, tega „Poziva“ ni hotel v svoj list vsprejeti. Uzroki so nam še danes neznan! — No to g. Jarnej pošlje „Poziv“ na uredništvo „Slov. Naroda“, ki ga je radovoljno prineslo. Uspeha itak nismo nobenega pričakovali; toda začetek prošenj za zboljšanje učiteljskih plač bil je tem potom narejen. V tem zmislu brali smo leto

za letom obilo jedrnatih člankov (dopisov) po obeh slovenskih dnevnikih za izboljšanje učiteljskih plač in kolikor se spominjamo jih je bilo baje največ iz njegovega peresa. Osebito se je pa „Slovenski Narod“ vedno potezal krepko za učiteljstvo, za kar mu bodo učitelji vedno hvaležni. Akoravno nas deželni zbor več let ni hotel v ničem uslišati, bodi si o prenapredbi ali kakem izboljšanju učiteljskih plač, gosp. Jarneja to vendar ni uplašilo, da bi odjenjal od pričetega dela.

Pred par leti sestavi in spiše prošnjo ter jo pošlje zaupnim učiteljem vseh šolskih okrajev, da naj jo prepišejo in pri okrajnih konferencah podpišejo. Večina je to tudi storila. In kakor smo lani videli, so večletne prošnje učiteljev vendar pomagale vsaj toliko, da se je tista krivična „Vestenekova novela“ glede razmerja učiteljskih plač saj deloma prenapredila. Za vse te uspehe ima se kranjsko učiteljstvo zahvaliti svojemu vrlemu tovarišu Jarneju Ravnikarju. — Koliko zaupanje je užival pri Krčanih, pokazalo se je že 1885. leta, ko je bil po odhodu tedajnega nadučitelja, gosp. Valente, pri krajnem šolskem svetu jednoglasno postavljen na prvo mesto za to službo. Propal je baje zato, ker mu takratni okrajni šolski nadzornik ni bil naklonjen.

V soboto večer so mu prijatelji za odhodnico napravili skupno večerjo v gostilni g. Ant. Ruperta. Zastopani so bili vsi stanovi, sosebno pa v velikem številu meščanstvo, ki je s tem pokazalo, kako ljubav in spoštljivost je užival pri njem. Slišali smo mnogo napitnic. Ne bodemo naštevati tu vsake posebej. Omenimo naj le splošno, da se je v teh poudarjalo le zmožnosti odpotnika v šolskem kakor tudi socialnem oziru. Napivalo se mu je kot vrlemu šolniku, godcu in igralcu. Starosta pevcev, g. Matija Šušteršič, naglašal je zasluge Jarnejeve kot pevca, poudarjajoč, da je on ves čas bil jeden najboljših pevskega močij. S početka, rekel je gosp. Matija, bilo nas je mnogo, a do danes skrčili smo se pevci tako, da z Jarnejevim odhodom nam celo dober kvartet ne ostaja.

Vsem govornikom zahvaljeval se je g. Jarnej v jedrnatih besedah ter poudarjal, da mu Krško ostane ves čas življenja v nepozabljivem spominu. Zlasti pa se bode dostikrat spominjal veselih ur, prežitih mej pevci, kajti kot pevec bil je do zadnjega časa najbolj srečen mej pevci. Mislimo, da je bila naša dolžnost, ob odhodu spominjati se vrlega učitelja, pevca in godca. Na njegovem novem mestu želimo mu veliko srečo in božjega blagoslova.

Iz Cerknice 10. marca. [Izv. dop.] Dne 6. t. m. izročil je občinski zastop Cerkniški krasno diplomu obče spoštovanemu gospodu M. dr. Gstetenhofu ju, c. kr. okrajnemu glavarju v spomin in v zahvalo njegovega uspešnega delovanja v tem okraju.

Dne 10. t. m. počastil je gospod okrajni glavar s svojim prihodom tukajšnji trg, kjer so se mu predstavila preč. duhovščina, zastopniki občine, učiteljstvo in načelstvo tukajšnje požarne brambe. Gospod župan A. Pogačnik poslovil se je v imenu vseh navzočih z jako primernim nagovorom.

Gospodu c. kr. okrajnemu glavarju v slovo še jedenkrat zakličemo, da nam ohrani svojo naklonjenost še nadalje, in da ga Bog ohrani še mnoga leta v zdravju in zadovoljnosti.

Dne 19. februarja, po noči, pribežal je iz mesta v trdnjavo mladoletnik, in povedal, da je pretekli dan bil narejen pod stolp podkop, kamor je tudi položenih dvajset pudov*) smodnika, in da je Pugačov odločil baš ta dan napasti trdnjavo. Ovadba zdela se je neverjetna. Simonov si je mislil, da je bil mladoletnik nalašč poslan, da bi prazen strah razsejal. Obsedanci so naredili kontremino in niso slišali nikacega podzemeljskega dela; z dvajset pudov smodnika bi bilo težko podreti šest nadstropij visok stolp. Ker se je pa venderle pod njim hranila vsa zaloga smodnika (kar so mogli vedeti tudi puntarji), so ga ti tudi hitro pobrali, razdrili tla z opeke in začeli delati kontremino. Garnizona je bila pripravljena, pričakovali so razstrelbe in naskoka. Nista pretekli dve uri, je bil že podkop v resnici izgotovljen; stolp se je tiho zamajal. Pri tičje se je razvalilo, in vrhnih šest nadstropij se je uselo in potlačilo nekoliko ljudij, ki so bili blizu stolpa. Kamni, kateri niso razpadli, zrušili so se na kup. Šest straž, ki so bile prav na vrhnjem nadstropju pri topu pale so od tod žive, jeden pa

*) 1 pud — 40 funtov.

mej njimi, ki je ta čas spal, je priletel doli ne samo brez vse poškodbe, še celo prebudil se ni.

Stolp se je še podiral in že so zagrmeli topi; garnizona, stoječa v orožji, je takoj zasela razvaline stolpa in postavila tam baterijo. Puntarji, ne pričakovaje tacega vsprejema, obstali so v neodločnosti. Čez nekoliko minut vzdignili so svoj navadni krik, pa nihče ni šel naprej. Zaman so voditelji kričali: „na sloni, na sloni, atamani molodci!“ Naskoka ni bilo. Kričanje je trajalo do zarje in puntarji so se razšli, godrnjaje nad Pugačevim, kateri jim je obetal, da bo pri razstrelbi stolpa kamenje letelo kot toča in vso garnizono potolklo.

Prihodaj dan je Pugačov izpod Orenburga prejel vest o približanju kneza Golicina, srečno odšel v Brdo ter vzel saboj pet sto mož konjice in poldrug tisoč voz. Ta vest je prišla tudi do obsedencev. Prepustili so se radosti, bravši, da pomoč prispe do njih čez dva tedna. Pa trenutek njih osvobodjenja bil je še daleč.

Za pogoste odsotnosti Pugačova upravljali so obsedanje Orenburga Šigajev, Padurov in Hlopuša. Hlopuša je porabil njegovo odsotnost, si zmisli za-

sesti Ilecko Zaščito (kjer se dobiva kamnena sol,) je konec februarja vzel seboj štiri sto mož in jo napadel. Zaščita je bila vzeta s pomočjo tamošnjih prisilnih delavcev, mej katerimi se je tudi rodbina Hlopuše nahajala. Imetje v blagajnicah je bilo pograbljeno, častniki pobiti razun jednega, pomiloščenega na prošnjo delavcev, jetniki so bili pridruženi tolpi puntarjev. Pugačov, vračaje se v Brdo, je bil nevoljen na svojevolsnost predrznega posilnega kaznenca in ga je okaral za razrušenjem Zaščite, kot za škodo državne blaginje. Pugačov je šel nad kneza Golicina z deset tisoč izborne vojske in pustil pod Orenburgom Šigajeva z dvema tisoči. Pretekli dan je ukazal tajno zadaviti jednega izmed vernih svojih soudeležencev Dimitrija Lisova. Nekoliko dni pred tem sta jahala skupaj iz Kargale v Berdo, bila oba pijana in se sprla po potu. Lisov je pridiral od zad na Pugačova in ga vdaril s kopjem. Pugačov se je zvrnil s konja, pa oklop, katerega je zmiraj nosil pod obleko, mu je rešil življenje. Tovariši so ju pomirili in Pugačov je še pil z Lisovom nekoliko ur pred smrtjo.

(Dalje prih.)

Želimo mu, da bi v svojem novem okraji tudi užival tisto ljubezen in zaupanje, s katerim se mi od njega poslavljamo.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je cerkveni upravi v Fiumicelli na Primorskem za zgradbo cerkve 300 goldinarjev.

— (V državnem zboru) vršila se je večeraj specialna debata o zakonskem načrtu glede odškodnine nedolžnim obsojenim. Izmed slovenskih poslancev govorila sta Hren in M. Vošnjak. Poslednji posegel je na glavno debato nazaj in konstatoval, da je govoril o predmetu, ko mu je predsednik besedo odtegnil. Predsednik Smolka je odgovoril, da se je pozneje o tem sam prepričal in da obžaluje, da je M. Vošnjaku vsled zmote besedo odtegnil in ga po nedolžnem obsodil. M. Vošnjak zahteval je potem, da se v območji Graškega nad-sodišča slovenščina bolj v poštev jemlje, pripovedoval, kako nezakonito se pri okrožnem sodišči v Celji sestavljajo senati. — Mlado češki poslanec dr. Vašaty je predlagal, da bi bilo v prihodnji seji prvo branje njegovega predloga, s katerim bi se tiskovni zakon premenil tako, da bi oblast ne imela več pravice listom odtegniti prodajanje na drobno. Taka usoda zadela je „Narodne Liste“. Vzela se jim je pravica, prodajati posamične liste brez vsake motivacije. Grof Thun nadaljeval je s tem svoj nalog, uničiti mladočeško stranko (Gregr zakliče: Pokazal je s tem svojo surovost! Grof Lažansky: Istotako kakor Koller!) Izpolnil je tudi svojo grožnjo, da bode list, ako bode spravo kritikoval, z vsemi sredstvi pobijal. (Čujte! čujte!) Tej samovolji, po kateri je tiskovna svoboda le igrača v rokah poslušnih organov treba narediti konec. Pri glasovanju bilo je za Vašatyjev predlog 82 glasov, jednoliko pa tudi proti, bil je torej odklonjen. Zanj glasovala je levica, Mladočehi in Koroninijevci, nasproti desnica.

— (Iz Zagreba:) Opozicija ostavila je deželno zbornico, ker predsednik ni hotel ugoditi poslancu Brlića zahtevi, da bi grajal besede, ki jih je ban v prejšnji seji izrekel. Opozicija se sej ne bode udeleževala.

— (Slavjanskij) priredil je v Zagrebu v ponedeljek tretji, večeraj zvečer pa četrti koncert. Pri vseh koncertih bila je velika dvorana do zadnjega prestora razprodana. — Pravoslavna cerkvena občina poklonila je Slavjanskemu srebrnavorovcu v zahvalo, da je v pravoslavni cerkvi pel. — Iz Zagreba odpotuje v Karlovec, od koder se povrne v Zagreb, da priredi na svojo roko še dva koncerta.

— (Imenovanje.) Pri tukajšnjem rač. od-delku finančnega ravnateljstva imenovani so: revidentoma: gospoda oficijala: Anton Svetek in Valentin Vojvoda; oficijaloma: gospoda asistenta: Alojzij Dolenc in Alojzij Hirschal; asistentoma: gospoda praktikanta: Adolf Langof in Anton Petrovčič.

— (Velečastiti gosp. dr. Fr. S.) na Dunaji, podaril e „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ pet gld. — Srčna mu hvala!

— (Za dobrodelne namene) volil je pred par dnevi v Spodnji Šiški umrši Leopold Čuk nad 35.000 gld. Največje volilo dobi tukajšnje Marijanišče, namreč 12.620 gld., ustanova za siromake v Idriji 8000 gld., nemški otroški vrt 500 gld., dijaška in ljudska kuhinja 200 gld. itd. Narodnim zavodom „oi pokojni Čuk nič volil, ker je bil, dasi v Idriji od ubožnih roditeljev porojen, nam nasproten. Vsa njegova ostalina znaša okoli 120 tisoč goldinarjev. V zapuščino spada tudi hiša pri Koslerjevi zimski pivarni.

— („Popotnik.“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 5. številki nastopno vsebino: Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (Pišeta prof. Henrik Schreiner in J. Koprivnik.) — O lepoznanstvu. Piše Ivan Klemenčič. — Šola in naši časniki. — Značaji. (Preložil prof. Fr. Brežnik.) — Slovstvo. — Pisma iz Sibirijske. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

— (V Gorici) je tamošnja protestantska občina razpustila svojo nemško šolo.

— (Vabilo na VIII. redno zborovanje akad. društva „Triglav“) ki se ima vršiti dne 13. marca s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Predlog odborov. 3. Kritika g. stud. iur. Tominška o predavanju: „Slovenščina in

nje raba v govoru in pisavi. 4. Predavanje g. stud. iur. Mohoriča: „Črtice iz velikošolskega življenja. 5. Slučajnosti. Lokal: Hotel „Gold. Ross“, Mariahilf. Začetek ob 8. uri. Slovanski gostje dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 11. marca. „Agence de Constantinople: Prizadevanje vlade bolgarske, da bi Porta priznala sedanje stanje v Bolgarski, ostalo bode brezuspešno.

Budimpešta 12. marca. Kakor „Pester Lloyd“ piše, se bode ostavka kabineta Tiszovega poslancem v četrtek oficijalno naznanila. Novo ministerstvo predstavilo se bode parlamentu v soboto, najpozneje v ponedeljek.

Atene 12. marca. Krečanski ubežniki kažejo živahno agitacijo. Odbori za upor so sklenili, da jih bodo preskrbeli z orožjem in strelivom, da bodo ložje udrli v Kreto.

Lizbona 12. marca. Pri upeljavi nove municipalne komisije skušal je predsednik dosedanjega sedaj razpuščenega mestnega sveta protiviti se izvršitvi vladnega dekreta, izjavljajoč, da se bode le sili umaknil. Ostavivši mestno hišo bili so predsednik in člani eksekutivnega odbora od strani občinstva s pohvalo vsprejeti. Vlada potrebno ukrenila, da se vzdrži red.

Razne vesti.

* (Novo najden spomenik egipčanske kulture) dobil se je pri zadnjih izkopanjih. Odličen Egipčan, imenovan Sekiah, prepušča svoje premoženje svojemu bratu, svečeniku Osirisu. Hkratu s to oporoko našel se je spis od istega, v katerem priporoča bratu svojo hčer in določa tudi njej posebno doto. Oba spisa sta stroga iuridčna in se odlikujeta po izredni preciznosti in zadoščata vsem formalitetam, na katere se mora sedanji notar ozirati. Drug spis nam svedoči zanimivo novico, da so imele že stare Egipčanske pravice prosto oskrbovati svoje imetje in delati z njim, kar se jim je ljubilo.

* (Premeten tat.) V nekem rumunskem mestu izstopil je mlad, eleganten par in se nastanil v pritličji neke tamošnje gostilne. Nikjer in nikdar se ni javno pokazal in poslali imeli so jih za mlada boječa poročenca na potovanju. Dobro sta jela in pila. Neko jutro pokliče navidezni poročenec gostilničarja k sebi prosi ga, naj mu menja tisočak. Krčmar odide, pa se kmalu vrne z napominano svoto zlatnikov. Mej tem, ko je tuj čel „drobiž“, pokliče ga v stransko sobo ženski glas. „Oprostite“, deje mladi gospod deajo zlatnike v predal pisalne mize „precej se vrnem, da preštejem in Vam potem hvaležno vročim tisočak!“ Oštr čaka pet, deset in še več minut, a gospoda ni od nikoder. Čakanje se je gostilničarju poslednjič predolgo zdelo, pa ker so njegovi cekini ležali v pisalni mizi, bil je brez skrbi. Ko je preteklo 20 minut, potrka na vrata. Nobenega odgovora. Ustopi, ali soba bila je prazna. Potem se približa počasi k mizi, izvleče predal, kamor je tujec dejal denar, a ni bilo denarja. Kam je izginil denar, to mu je bila nerešena uganka. Ko je vse pregledal, zapazil je, da je bil tanki zid ločec sobi, predrt in tudi zadnja deska pri predalu odtrgana. Prejšnjo noč skoro gotovo predrt je premetenec zid in odtrgal desko pisalnice in tako je tedaj neznanec drugi dan utaknil samo roko skozi predrtino in ušel potem pri drugem izhodu s svojo spremljevalko.

* (Sila kola lomi.) V Bernu je strašno pomankanje za delavska stanovanja, posebno pa se je to še sedaj pomnožilo, ker so se zaradi fabrikacije novih repetirk delavske sile podvojile. Z otroki bogato obdarjen oče opomogel si je iz te zadrege na jako izviran način. Kupil si je brez dolgega pomišljanja železniški vagon za 70 oseb za 200 frankov. Policija dovolila mu je brezplačno prostor. Sedaj pa si je družbinski oče že priredil vagon za domače potrebe. Veliko sicer ni njegovo domovanje, vendar pa je njegova lastnina in to je tudi nekaj.

Določila

o dobivanju vode iz vodovoda mesta Ljubljanskega.

§ 1. Iz mestnega vodovoda je vsakemu dovoljeno dobivati vode, in sicer:

1. za navadno domačo potrebo, t. j. za pijačo, kuho in snajenje;
2. za obrtne in poljedelske namene.

§ 2. Za domačo porabo (§ 1., odstavek 1.) oddaje se voda brez posebnih pristojbin, ampak plačevati je le tiste, ki so določene po deželnem zakoniku št. z leta 18.

V obrtne in poljedelske namene (§ 1., odstavek 2.) pa se oddaje voda po merjeni ali dogovorjeni množini in po ceniku, razglašenem od mestnega magistrata.

§ 3. Kdor hoče iz mestnega vodovoda dobivati vode, mora to naznaniti mestnemu magistratu, na kar dobode napovedno polo. V njej mora vse razpredelke primerno napisati in pristaviti, da so mu znani vsi pogoji o napeljavi in oddaji vode ter da se jim brez pridržka udaje.

§ 4. Mestna občina dá po svojih organih pregledati dotične prostore, da se preveri, če so zapiski o njih v napovedni poli istiniti. Po tem ogledu ukrene vodovodno vodstvo, na kakšen način bode gospodar dobival vodo.

Zato in tudi zaradi poznejšnega priglada že gotovih vodovodnih naprav morajo vsi prostori, po katerih bodo provedene cevi, vedno pristopni biti vodovodnim organom.

§ 5. Za navadno domačo potrebo (§ 1., odstavek 1.) določuje se v porabo naslednja množina vode:

Za stanovanja do 250 gld. letne stanarine po 300 litrov na dan ali po 9 kub. metrov na mesec, od 250 do 500 gld. po 450 litrov na dan ali po 13.5 kub. metrov na mesec, nad 500 gld. po 600 litrov na dan ali po 18 kub. metrov na mesec.

Da se konstatuje, koliko se potroši vode v kaki hiši, v to služi za merilo ves njen mesečni potrošek, kateri se mora ujemati z vsoto posameznim stanovanjem dovoljenih množin vode. Presežek te skupne množine se bode zmatral za večji potrošek, ki ga bode posebe plačati. Mesto Ljubljansko si (zaradi revizije) pridržuje pravico, da sme povsod tam, koder se mu vidi potrebno, dati ob troških hišnega gospodarja napraviti vodomer. Če kaže vodomer ob mesečnem pregledu, da se je preko dovoljene množine potrošilo vode, zaračuni se gospodarju ta večji porabek z 0.12 gld. od kubičnega metra.

§ 6. Potrošek vode v obrtne in poljedelske namene določuje se z vodomeri. Sestavo ter postavljanje in vzdrževanje vodomerov pridržuje si mestna občina.

§ 7. Mesto dá ob stroških dotičnih gospodarjev navrtati cestne cevi ter izvesti vodovode do vodomera ali do glavne zaporne pipe v hišah.

Vodomer in glavno zaporno pipo oskrbi tudi mesto.

Lastninsko pravico do tega dela vodovoda ima mesto Ljubljansko; zato pa mora skrbeti, da je ta del tudi vedno v dobrem stanu.

§ 8. Po hišah in zemljiščih (od glavne pipe ali vodomera dalje) morajo si gospodarji sami oskrbeti in vzdrževati vodovodne naprave.

Vender se jim je pri tem natančno ravnati po posebnem pravilniku, ki je določen za izgotavljanje hišnih vodovodov. Vrh tega so dolžni vodovode po svojih zemljiščih vzdrževati v popolnoma dobrem stanu in dati nemudoma odpraviti ob svojih troških vsak nedostatek, naj si bodo nedostatki njim ali mestu v kvar.

Mesto, oziroma vodstvo mestnega vodovoda, sme vsak čas po svojih organih dati pregledati in preizkusiti notranjo uravnavo zasobnih vodovodov.

Ako so izdelani slabo ali ne po izdanih propisih, dati je takoj nedostatke odstraniti; če ne je vodstvo mestnega vodovoda upravičeno, dotok v take vodovode popolnoma zatvoriti.

§ 9. Če gospodar namerava po zasobnih vodovodih kaj prenameriti, mora to preje pismeno naznaniti vodstvu, in prepovedano je strogo, zasobne vodovodne naprave prenamerjati brez pritrdila mestnega.

§ 10. Če kedaj prestane dotok vsled potrebnih del pri mestnem vodovodu ali zato, ker se je ustavilo sploh dovajanje vode, to ne daje pravice, zahtevati odškodnine od mesta, pa tudi ne, če kdo trdi, da ne dobiva dosti vode, ali dovolj dobre, ali ne toliko, kolikor je želi.

§ 11. Vodomeri priskrbuje in postavlja mesto samo ob svojih stroških, dotični hišni gospodarji ali obrtvalci morajo pa plačevati letno vodomerščino, ki se ravna po kalibru vodomera ter je razvidna iz cenika.

§ 12. Vodomeri morajo biti postavljeni v kakem zapiratem in nemraznem prostoru, a do njih smejo le vodovodni organi.

Vsak konsument ima pravico v pričo mestnih organov preveriti se, da so z vodomera posneti izkazki pravi in resnični. Če lastnik zasobnega vodovoda dvomi, da vodomer prav kaže, lahko zahteva, da se mu vodomer premeni in v mestni preizkušalnici preizkusi. Ako je videti, da je vodomer preko dopuščene nenatančnosti (= 4% pri normalnem pretoku) napačen, plača mesto stroške za premeno in preizkušnjo, že plačane vodarine pa ne vrne. Ako pa ga preizkušalci izpoznajo za pravega, mora zasobnik sam poravnati te stroške.

§ 13. Vodarina se plačuje v štirih jednolikih obrokih ob začetku I., II., III. in IV. četrletja solnčnega leta. Po vodomeru oddajano vodo in kakove večje potroške (gl. § 5) je plačevati konec vsakega meseca (za bolj male tudi konec vsakega četrletja).

Vodomerščino je takoj potem, kadar se postavi vodomer, v četrletnih naprejšnjih obrokih poplačati. Za kako začasno dobivanje vode plačati je praviloma precej ob zglasitvi. Lahko pa se je glede tega plačila tudi kakor posebe dogovoriti.

Vse je plačevati pri mestni blagajnici Ljubljanski. Če dobivalec vode nad 14 dnij po dotoklem

roku ne plača, sme mesto 6%, ne zamudne obresti zaračunati. Kadar preteko 3 meseci, pa ni zastanek poravnani, zapre se dotok popolnoma.

§ 14. Tistim, ki imajo zasobne vodovode, prepovedano je izrecno, oddajati vodo v porabo izven svojega posestva, tudi ni smeti vode rabiti v noben drug namen, nego za kateri je bilo naznanjeno mestu (§ 1., odstavek 1. in 2.).

Strogo je prepovedano, kako si koli bodi napako ravnati, brez potrebe pipe puščati odprte ali ne trdno jih zapirati, objestno pokvarjati vodovodne naprave, oddajati vodo ljudem, ki ne stanujejo v hiši, neresnično izpovedovati itd. Če se kaj takega zgodi, sme mesto po svojih vodovodnih organih ustaviti vodo.

§ 15. Kadar nastane ogenj, treba po zasobnih vodovodih sosednjih zemljišč pozapreti vse pipe, če se ne rabijo za pogasitev požara, in gospodarji ali obrtvalci so dolžni, dokler gori, svoje vodovode dati gasilcem v porabo.

Gospodarjem, ki dobivajo vodo po vodomeru, odpiše vodovodno vodstvo s tem prouzročeni, izkazani večji porabeke vode od izmerjene množine.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
11. marca.

Pri **Stonu**: Kaufmann, Freundmann, Kas z Dunaja. — Dessauer iz Budimpešte. — Fantini iz Kamnika. — Miss iz Budimpešte. — Friedrich iz Gradca. — Jeglič iz Logatca. — Lidauer iz Traunsteina. — Modic iz Nove vasi. — Cordignano iz Moggia. — Cagel, Lengel iz Kanizse. — Albori iz Trsta.

Pri **Maliči**: Pischinger, Heumann, Volk, Förderl, Müller, Pollak, Brodmann, Röber z Dunaja. — Schink iz Zagorja.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Jurmann, Tušar iz Cerknega. — Kurnik iz Radovljice. —
Pri **Bavarskem dvoru**: Hoffmann z Dunaja. — Kopitar iz Mengiša. —
Pri **južnem kolodvoru**: Jallen iz Borovnice. — Jatrik iz Linca. — Mally iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:
10. marca: Jožef Klemen krojač, 21 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.
11. marca: Fran Šare, posestnikov sin, 13 mes., Cesta na Loko št. 16, za božjastjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
11. marca.	7. zjutraj	746.7 mm.	-3.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	745.5 mm.	7.6° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	745.7 mm.	0.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 1.5°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza
dué 12. marca t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 88.15	—	gld. 88.10
Srebrna renta	88.25	—	88.20
Zlata renta	110.35	—	109.95
5% marena renta	102.20	—	102.15
Akcije narodne banke	93.0	—	93.4
Kreditne akcije	315.75	—	315.25
London	119.80	—	119.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.43	—	9.43 1/2
C. kr. cekini	5.61 1/2	—	5.61
Nemške marke	58.32 1/2	—	58.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	50
Ogerska zlata renta 4%	102	40	—
Ogerska papirna renta 5%	98	85	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	186	—
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	162	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:

Blodne duše.
Roman.
Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Kandidata
vsprejme takoj v svojo pisarno **Janko Kersnik**, c. kr. notar na Brdu, pošta Lukovica, na Kranjskem. (214—1)

Izurjen notarski pisar
išče takoj službe.
Ponudbe vsprejema upravnistvo „Slovenskega Na-
roda“. (207—2)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-
dne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908—89)
v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana
od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-
domesti „svoje trajnosti zlato plombo.“
Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najno-
vejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile
korenine. Za vsak komad jamči.

Razprodaja.
Slavno občinstvo uljudno opozarjam, da sem prevzel **M. Rössman-ovo**
zalogo stekla
na Velikem trgu
ter razprodajam mnogo pod tovarniško ceno
najrazličnejše steklo, porcelan, beloprsteno robo,
svetilnice, slike, ogledala, podobe, léstence itd. itd.
V obilno nakupovanje se priporočam odličnim spoštovanjem
P. Kajzel
(215—1) steklar na Starem trgu.

Objava.
Dne 20. marca 1890 bode pri vojaškem preskrbo-
valnem magacinu v Gradci
**javna obravnava za zalaganje 2868 koma-
dov neokovanih posteljnih desek.**
Natančnejši pogoji navedeni so v „Slovenskem Na-
rodu“ dne 8. marca št. 56.
C. in kr. vojaški preskrbovalni magacin v Gradci
dne 3. marca 1890. (193—2)

Kljunače
sveže ustreljene, kupuje v vsakej množini komad po
80 kr. do 1 gld. (212—1)
J. TREO
v Kolizeji, II. nadstropje, vrata 42.
Poštna upraviteljica
se išče v lepi kraj Spodnjega Štajerja.
Kje? se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (208)

Blago za obleko
iz pristne ovčje volne, izvrstni
Bruski izdelki
v najnovejših desinih za
pomladno in poletno sezono
po čudovito nizkih cenah
razpošilja
tovarniška zaloga sukna
Frank & Pernitza
v Brnu.
Uzorec zastoj. — Gospodje
krojači dobé obilne in ele-
gantno opravljene knjige
uzorcev po originalnih to-
varniških cenah.
Velika zaloga sukna za
uniforme za c. kr. državne
uradnike, telovadna in ga-
silna društva i. t. d. i. t. d.
Točno in solidno izvrše-
nje vseh naročil le proti po-
vzetju ali predpošiljati
zneska. (83—12)
Korespondenca v vseh jezikih.

Pobratimi.
Roman.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 1 gold. 20 kr.
(s počtnino vred).
Svoji
k
svojim!
Veselo igra v 1 dejanji.
Spisal
dr. Josip Vošnjak.
Cena 30 kr. (s počt-
nino vred).
Obe knjigi dobivata se v
„Narodni Tiskarni“
v Ljubljani in pri knjigo-
tržcih.

Za p. n. poljedelce!
S tem naznanjamo interesovanim krogom, da,
kakor vsako leto, tudi za leto 1890. takoj prevza-
memo katerokoli množino
sladkorne pese
in sicer po zvišani ceni 95 kr. za 100 kilo loco
naše tovarne in proti takojšnjemu gotovemu plačilu.
Vabimo p. n. gospode kmetovalce, da pridelujejo
to znatno kulturno rastlino, in naznanjamo, da jim
preskrbimo potrebno seme izvrstne in skušene vrste
po ceni, kolikor nas stane.
Tudi imamo zastonj in franko na razpolago
navod, v slovenščini in nemščini, kako se prideluje
sladkorna pesa.
Ljubljana, 28. februarja 1890.
(183—2)
Avg. Tschinckl-a sinovi.